

Herr Kückück.

Ich schenk's Ere, Fraü Suppedunke, fir dr Dienst
wo Sie mir g'leistet hat... denn dur Sie ha-n-ich
jetz mi Brüt wiederg'funde.

Herr Pflästerle (züem Herr Hecht).

Sie mien ere verzeihe, dere Fraü... denn Se hat
hit ohne z'wisse ne böse Krankhet g'heilt un zwei
Glicklige g'macht.

Fraü Suppedunke (züem Herr Hecht).

Eh bien!... ha-n-ich nitt alles in Ordnung g'macht,
Herr Hecht?... un derno, das isch jo mi Madame, nitt
wohr (se zeigt uf d'Madame Hecht), was hän Sie z'rekla-
miere... ich wird doch ebbe in dr Madame derfe 's
Hüs zeige... Oh, wie sin d'Herrschafte hitigstags eso
wunderlig!... 's isch nimmig züem üshalte!...

Madame Hecht.

Mr wänn's ere lo dure geh fir dasmol, Hippolyte,
denn uns zwei hat se jo o g'heilt, vo dr Jalousität.

Herr Hecht.

G'sang (Dr Papst)

Soll alles denn vergesse si!
Ich bi halt z'erst im Fehler gsi.

Alle.

bis { Drum soll kei Zank uns scheid meh,
Wänn Alle rüehig heim jetz geh.

ZWEI ERFINDUNGE

— 320 —